

॥ १९ ॥ इति श्रीरामाभि० वा० उ० द्विपंचाशः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ रामेण लक्ष्मणोक्तस्यौचित्यप्रदर्शनाय प्रजारक्षणस्यावश्यकत्वबोधनं
प्रजाकृत्यावेक्षणफलकप्रजादानाय लक्ष्मणप्रेषणं च ॥ लक्ष्मणस्य त्विति ॥ परमाद्भुतं सर्वेक्षयांता इत्यादिवाक्यं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ चत्वारोदिवसागता इति शेषः ॥ तत्प्रजान
नुशासनं ॥ ४ ॥ स्त्रियोवा कार्यार्थिन्य इति शेषः ॥ ५ ॥ संवते वायुस्पर्शहीने पतितः भवेदिति शेषः ॥ ६ ॥ ब्रह्मण्यः ब्राह्मणभक्तः ॥ ७ ॥ पुष्करेषु पुष्करतीर्थेषु ॥ ८ ॥

निवृत्तिश्चागतासौम्यसंतापश्चनिराकृतः ॥ भवद्वाक्यैः सुरुचिरैरनुनीतोऽस्मि लक्ष्मण ॥ १९ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उत्तरकाण्डे द्विपंचाशः
सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ लक्ष्मणस्य तु तद्वाक्यं निशम्य परमाद्भुतं ॥ सुप्रीतश्चाभवद्रामो वाक्यमेतदुवाच ह
॥ १ ॥ दुर्लभस्त्वीदृशो बंधुरस्मिन्काले विशेषतः ॥ यादृशस्त्वं महाबुद्धिर्मम सौम्यमनोनुगः ॥ २ ॥ यच्च मे हृदये किंचिद्वर्तते शुभलक्षण ॥
तन्निशामय च श्रुत्वा कुरुष्व वचनं मम ॥ ३ ॥ चत्वारोदिवसाः सौम्यकार्ये पौरजनस्य च ॥ अकुर्वाणस्य सौमित्रे तन्मे मर्माणिकृतं ति ॥
॥ ४ ॥ आहूयंतां प्रकृतयः पुरोधामंत्रिणस्तथा ॥ कार्यार्थिनश्च पुरुषास्त्रियोवापुरुषर्षभ ॥ ५ ॥ पौरकार्याण्यो राजानकरोति दिने दि
ने ॥ संवते नरके घोरे पतितो नात्र संशयः ॥ ६ ॥ श्रूयते हि पुरा राजानृगो नाम महायशः ॥ बभूव पृथिवीपालो ब्रह्मण्यः सत्यवाक् शुचिः
॥ ७ ॥ सकदाचिद्गवांकोटीः सवत्साः स्वर्णभूषिता ॥ नृदेवो भूमिदेवेभ्यः पुष्करेषु ददौ नृपः ॥ ८ ॥ ततः संग्राह्यताधेनुः सवत्सास्पर्शिताऽन
घ ॥ ब्राह्मणस्याहिताग्नेस्तु दरिद्रस्योच्छवर्तिनः ॥ ९ ॥ सनष्टांगां क्षुधातीवैरान्विषंस्तत्र तत्र ह ॥ नापश्यत्सर्वराष्ट्रेषु संवत्सरगणान्वहू
न ॥ १० ॥ ततः कनखलंगत्वा जीर्णवत्सां निरामयां ॥ ददृशे तां स्वकां धेनुं ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ ११ ॥

संगात् ॥ स्पर्शिता ब्राह्मणाय दत्ता ॥ बहुदोहिनीति पाठांतरं ॥ आहिताग्नेर्दरिद्रस्येत्यनेनाग्निहोत्रहविरर्थमपि धेनुं तत्राभाव उक्तः ॥ उच्छः क्षेत्रपतितान्नस्य कणश आदानं ॥ ९ ॥
सनष्टगुः ॥ १० ॥ जीर्णवत्सां संवत्सरगणान्वहू नित्युक्तेः ११ ॥